

2019-05-23

Avdelningen för juridik
Staffan Wikell
Avdelningen för digitalisering
Malin Annergård

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Hemställan om ändring i kommunallagen med anledning av bestämmelse i 28 § förvaltningslagen om automatiserat beslutsfattande

Sammanfattning

Behovet av att automatisera administrativa uppgifter i kommuners och regioners verksamhet är stort. Gällande bestämmelser innebär att de tekniska möjligheter som finns för detta inte kan nyttjas fullt ut.

I förvaltningslagens (FL) (2017:900) 28 § stadgas att ett beslut kan fattas av en befattningshavare ensam eller av flera gemensamt eller automatiserat. I det senare fallet fattas beslut utan medverkan av någon fysisk person. I 4 § FL stadgas att om en annan lag eller förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från FL, tillämpas den bestämmelsen. Kommunallagen (KL) (2017:725) som trätt i kraft den 1/1 2018 innehåller detaljerade regler om hur beslut i enskilda ärenden fattas i nämnd (6 kap. 27, 33, 35 samt 37 §§). Dessutom finns detaljerade regler om till vem en nämnd får överföra sin beslutanderätt genom delegering (6 kap. 37 och 38 §§). De paragraferna innehåller inga bestämmelser om automatiserat beslutsfattande.

På grund av att KL inte innehåller några bestämmelser om automatiserat beslutsfattande motsvarande 28 § FL, att FL är subsidiär i förhållande till avvikande bestämmelser i lag eller förordning och att bestämmelser om hur beslutsfattande i kommuner och regioners ärendehandläggning uttömmande regleras i KL begär Sveriges Kommuner och Landsting att en bestämmelse motsvarande den om automatiserat beslutsfattande tas in i KL. Det finns enligt vår mening inget skäl till den diskrepans i regler för beslutsfattande mellan å ena sidan statliga och å den andra sidan kommunala förvaltningsmyndigheter som uppstått genom 28 § FL.

Förslag till ändrad lydelse i 6 kap 37 § och 40 § KL

37 §

Första stycket

En nämnd får uppdra åt presidiet , ett utskott , en ledamot eller ersättare att besluta på nämndens vägnar i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. En nämnd får även uppdra åt en anställd att besluta enligt 7 kap 5-8 §§.

Nytt andra stycke

En nämnd får också, med de begränsningar som stadgas i 38 §, besluta att beslut i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden ska på nämndens vägnar fattas automatiserat.

40 §

Nämnden ska besluta i vilken utsträckning beslut som fattats med stöd av uppdrag enligt 37 § eller som fattats automatiserat ska anmälas till den.

Sådana beslut som avses i 39 § ska anmälas vid nämndens nästa sammanträde.

Bakgrund

Automatisering nödvändig i kommuner och regioner

Befolkningen i Sverige ökar snabbt. Det innebär krav på kommuner och regioner att tillhandahålla ett ökat utbud av sjukvård, skola, äldreomsorg, bostäder, kollektivtrafik, individ- och familjeomsorg, vatten, vägar med mera. Samtidigt ställer välfärdens mottagare, det vill säga elever, patienter, omsorgsbehövande, företagare, villaägare, pendlare med flera allt högre krav på ökad tillgänglighet och kvalitet i de offentliga tjänsterna. Aldrig tidigare har trycket på kommunal och regional service varit så stort. Samtidigt ökar den arbetsföra delen av befolkningen, den som ska försörja välfärdssystemet med arbetskraft och betala skatt, inte lika snabbt som den som har störst behov av välfärd. Omfattningen av de utmaningar som finns vad gäller finansiering och kompetensförsörjning har aldrig varit så stora som nu.¹ Om kvaliteten i välfärden ska kunna upprätthållas behöver uppgifterna lösas på nya mer effektiva sätt. Onödiga administrativa uppgifter behöver tas bort till förmån för värdeskapande arbete.

¹ Ekonomirapporten, maj 2019, SKL och Sveriges viktigaste jobb finns i välfärden – rekryteringsrapport 2018, SKL

Beslutsfattande är en omfattande uppgift i kommuner och regioner

Att administrera beslutsärenden är en omfattande och grundläggande uppgift för kommuner och regioner. Det rör sig till största del om beslut i frågor om privatpersoners och företags förmåner och rättigheter, men också skyldigheter och förpliktelser. Sådana beslut fattas inom alla verksamhetsområden, främst i kommuner men även i regioner. Nedan listas några exempel på beslutstyper. I bilaga 1. Finns en förteckning över ytterligare beslutstyper.

Beslut om:

- plats i skola, förskola, sarskola, vuxenutbildning, SFI eller fritidshem
- skolskjuts
- bygglov
- boendeparkeringstillstånd
- hemtjänst
- ekonomiskt bistånd
- plats på äldreboende
- tillstånd för färdtjänst
- kulturbidrag
- tillstånd att servera alkohol

För flera typer av beslut finns tydliga regler för när ett tillstånd eller en ansökan ska beviljas, och när den ska avslås. Övervägandena för sådana beslut har gjorts i de regelverk som finns för respektive beslutstyp. Där krävs inga överväganden av en handläggare. Ett exempel på detta är beslut om ansökan om boendeparkeringstillstånd. Reglerna är tydliga; om en person är skriven på en viss adress och äger en viss bil ska boendeparkeringstillstånd för den bilen beviljas i området där personen bor. De uppgifter som krävs för beslutet finns tillgängliga i folkbokföringsregistret och fordonregistret.²

Det finns idag väl utvecklad teknik för att låta denna typ av ärenden - med tydliga regler och tillgänglig information - beslutas automatiskt. Framöver, när tekniken utvecklats ytterligare, kommer sannolikt även mer komplexa ärendetyper att kunna automatiseras.

I takt med att trycket på välfärden ökat och tekniken utvecklats och tillgängliggjorts, har behovet av och möjligheterna för automatisering tilltagit.

Automatisering skapar värde för invånarna och intern effektivitet

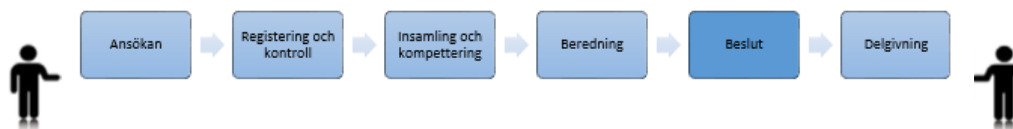
Gjort på rätt sätt skapar automatisering oftast nytta för både medborgare och medarbetare samtidigt som den leder till verksamhetsmässig effektivitet.

² Automatiserad ärendehantering – att frigöra tid för värdeskapande arbete

Möjliga nyttor och effekter med automatiserad ärendehantering listas nedan³

- *Frigör tid* för värdeskapande uppgifter och att hantera personalbrist.
- *Lägre kostnader*
- *Större kapacitet* En automatisk lösning kan ärenden hanteras dygnet runt, sju dagar i veckan.
- *Bättre arbetsmiljö* Mer nöjda och mindre stressade medarbetare.
- *Flexibilitet* Kan hantera ökad arbetsbelastning och toppar.
- *Färre felaktigheter* Det blir större konsekvens i utförandet.
- *Snabbare hantering* Den som har ett ärende får sitt svar snabbare.
- *Större sökbarhet* I många automationslösningar går det att följa och spåra var i processen ett ärende befinner sig.
- *Större systematik* Underlättar statistikuppföljning och analys.
- *Större integritet* I en automatisk lösning kan information hanteras mer anonymt.

En beslutsprocess kan grovt sett delas i in sex olika steg.

Eftersom det näst sista steget, själva beslutsfattandet, enligt kommunallagen inte får automatiseras, kan beslutsprocessen inte automatiseras i sin helhet. Potentialen till bättre service, effektivisering med mera kan därför inte nyttjats fullt ut. Det innebär att medarbetare behöver ta fram ärendet och fatta själva beslutet. Det i sin tur leder bland annat till att invånaren behöver vänta längre på ett beslut samt att mer personalresurser än nödvändigt binds upp i processen.

Behov av lagändring

Beslutsfattande enligt förvaltningslagen

FL gäller handläggning av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna. Lagen gäller generellt i den statliga och kommunala förvaltningen, men är samtidigt subsidiär i förhållande till avvikande bestämmelser i annan lag eller förordning. FL gör också i 2 § undantag från ett stort antal handläggningsbestämmelser i lagen i de fall beslut i ärendet kan överklagas med laglighetsprövning enligt KL. Bland annat undantas 28 § FL om hur beslut fattas. I de fallen gäller istället KL:s bestämmelser om handläggning och beslutsfattande.

FL innehåller flera bestämmelser som rör beslutsfattande. Bl.a. stadgas i 28 § om hur beslut i ärenden fattas. Där sägs att ett beslut kan fattas av en befattningshavare ensam eller av flera gemensamt eller automatiserat. Som bestämmelsen om automatiserade beslut är formulerad innebär den att någon fysisk person inte

³ Ibid

behöver delta i beslutsfattandet, utan det kan göras helt maskinellt genom användning av olika datorprogram. Bestämmelsen tar sikte på själva beslutet som sådant, alltså myndighetens avgörande. Hur underlaget till beslutet har hämtats in till och beretts hos myndigheten regleras inte i den bestämmelsen, men underförstått är att det ska kunna inhämtas digitalt och bearbetas maskinellt och automatiserat inför beslutet.

Automatiserat beslutsfattande är en nyhet i FL men förekommer de facto sedan ett antal år som beslutsform hos en del statliga myndigheter och med stöd av myndighetsspecifika specialregleringar (sådana finns bl a för Bolagsverket, Försäkringskassan, Skatteverket och Transportstyrelsen , t ex lag om trängselskatt) .

—

I propositionen (prop 2016/17:180, sid 179) till FL uttalar regeringen bl a:

Regeringen anser att det också finns anledning att i lagen tydliggöra att förvaltningsbeslut kan fattas på automatiserad väg. Utredningens författningsförslag saknar ett sådant klagörande. Regeringen kan dock konstatera att automatiseringen av beslut under senare år har kommit att bli en allt vanligare företeelse inom delar av den förvaltning som hanterar ett mycket stort antal ärenden årligen, t.ex. i Försäkringskassans verksamhet. Genom att det i lagen slås fast att beslut kan fattas automatiserat tydliggörs att det inte behövs en reglering i en specialförfattning för att en myndighet ska kunna använda denna beslutsform. Regleringen skapar därmed också bättre förutsättningar för en fortsatt utveckling av den digitala förvaltningen.

Genom FL öppnas upp för att beslutsfattande i myndigheters verksamheter ska kunna ske automatiserat och att ytterligare bestämmelser i specialförfattning inte ska krävas.

Avvikande bestämmelser i annan lagstiftning

FL är subsidiär i förhållande till annan lagstiftning om förvaltningsförfarandet. I 4 § FL stadgas att om en annan lag eller förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från FL, tillämpas den bestämmelsen. Paragrafen har flyttats över från den tidigare gällande förvaltningslagen⁴. Frågan om en föreskrift i en annan lag eller förordning ska anses exklusivt reglera förfarandet i ett visst avseende får avgöras genom att myndigheten tillämpar vanliga lagtolkningsmetoder⁵. Typiskt sett torde det bara vara avvikelser som klart framgår av den speciella lagen eller förordningen som på denna grund gäller framför FL.⁶ De bestämmelser i KL som i första hand blir aktuella här är reglerna om beslutsfattande i nämnden eller beslut som fattas med stöd av delegering från nämnden.

⁴ Förvaltningslagen (1986:223)

⁵ Prop 2016/17:180 s. 38.

⁶ Prop 1985/86:80 s. 59

Beslutsfattande enligt kommunallagen

Ifråga om beslutsfattande i kommuner och landsting innehåller KL ett antal bestämmelser som avviker från FL, bl.a. voteringsplikten vid omröstning och rätten att reservera sig mot ett beslut när detta fattas av flera gemensamt⁷. Vad gäller sättet för beslutsfattande i kommunal förvaltning finns också från 28 § FL avvikande regler i 6 kap KL. Lagen bygger på principen att beslutanderätten på nämndnivå utgår från nämnden själv men nämnden har samtidigt möjlighet att inom i lagen givna ramar överföra sin beslutsrätt genom delegering till antingen nämndpresidiet, till ett utskott i nämnden, till en ledamot eller ersättare i nämnden eller till en anställd i kommunen⁸. Uppräkningen är uttömmande och beslutanderätten kan inte delegeras till en dator eller automatiserad funktion. Det som är typiskt för KL är att de anställda i kommunen/landstinget inte har någon självständig beslutanderätt utan den måste ges från nämnden.

När nämnden fattar beslut

När en nämnd i en kommun eller ett landsting fattar beslut sker det alltid på ett sammanträde där nämndledamöterna är fysiskt närvarande. Möjlighet till deltagande på distans för enstaka ledamöter finns också numera. Helt digitala möten är inte möjliga. Nämndens beslut fattas kollektivt, särskilda omröstningsregler finns. KL innehåller också krav på att dess beslut alltid ska dokumenteras i protokoll, där det bl.a. ska noteras vilka som deltagit i besluten och hur var och en har röstat i öppna omröstningar.⁹ På grund av kraven på kollektivt beslutsfattande och att ledamöterna ska vara fysiskt närvarande vid sammanträdet bedömer vi att automatiserat beslutsfattande i nämndens namn är uteslutet med dagens lagstiftning. Besluten måste formellt fattas på sammanträdet.

När delegater fattar beslut på uppdrag av nämnden

När ett utskott, som också är ett politiskt sammansatt organ, fattar beslut sker det kollektivt, ledamöterna ska vara fysiskt närvarande på sammanträdet och besluten sätts upp i protokoll. Övriga beslut som fattas med stöd av delegering, dvs av presidiet, en förtroendevald eller en anställd, avfattas särskilt och sådana beslut ska, i den omfattning nämnden bestämmer, anmälas till nämnden.¹⁰ Beslutet fattas av delegaten på nämndens vägnar. Beslut som inte behöver anmälas skall protokollföras särskilt om beslutet kan överklagas med laglighetsprövning enligt 13 kap KL. Vad gäller beslut som kan överklagas med stöd av speciallagstiftning och

⁷ Prop 2017/18 sid 180, beträffande omröstningsreglerna och sid 181-182 i samma proposition vad gäller rätten till reservation.

⁸ 6 kap 37 -39 §§ samt 7 kap 5 § KL.

⁹ . 6 kap 33 § KL jämfört med 5 kap 56 § KL samt 5 kap 67 § jämförd med 6 kap 35 § KL.

¹⁰ 7 kap 8 § KL

där besluten inte behöver anmälas innehåller KL inga krav på hur beslutet ska vara dokumenterat och då gäller FLs regler om att beslutet ska vara dokumenterat.

Vad innebär KL:s regler om beslutsfattande för automatiserat beslutsfattande?

Eftersom beslutanderätten i KL utgår från nämnden som sådan och eftersom reglerna om delegering av beslutanderätt är uttömmande, så finns enligt vår bedömning inom ramen för KL inte något utrymme för helt automatiserade beslut där ingen människa deltar i beslutet. Nämnden kan inte delegera beslutanderätten till ett helt automatiserat förfarande där datorn eller beslutsroboten fattar beslutet. Däremot finns enligt vår bedömning inga rättsliga hinder mot att använda sig av olika automatiserade beslutsstöd så länge som antingen nämnden eller en angiven delegat fattar beslutet i det särskilda ärendet, på ett formellt riktigt sätt. Det kan t ex göras genom att en och samma handläggare som fått delegation att fatta beslut i en viss ärendetyp, samtidigt godkänner alla beslut som föreslagits av ett beslutsstödsprogram eller beslutsrobot under en och samma dag. Det innebär rent formellt att delegaten står bakom alla besluten.

Det finns enligt vår mening inga godtagbara skäl för att automatiserat beslutsfattande ska vara möjligt i statliga myndigheters verksamhet men inte i kommuner och landsting. En lagändring i KL är högst önskvärd och nödvändig för att komma tillrätta med denna diskrepans i lagstiftningen och göra det tydligt att automatiserat beslutsfattande kan, där så är lämpligt, användas som en bland andra beslutsformer även i den kommunala förvaltningen, på samma sätt som i statliga myndigheters verksamhet. I lagstiftningsärendet som föregick FL fanns inget förslag om automatiserade beslut i det ursprungliga betänkandet ”En ny förvaltningslag” (SOU 2010:29). Remissinstanser hade därför ingen anledning att uttala sig specifikt i fråga om automatiserade beslut.

Regler om dokumentation av beslut enligt kommunallagen

När beslut fattas av nämnden själv ska beslutet alltid dokumenteras i protokoll enligt bestämmelserna i 6 kap 35 § KL jämfört med 5 kap 65-67 §§ KL. När beslut fattas av en delegat så finns dels bestämmelser om anmälan till nämnden av beslut som fattats med stöd av delegering och dels bestämmelser om att sådana beslut som inte behöver anmälas till nämnden ska protokollföras särskilt om de kan överklagas med laglighetsprövning enligt 13 kap KL.

Eftersom ärenden där besluten kan överklagas genom laglighetsprövning inte omfattas av kravet i 31 § FL om dokumentation av beslut så kommer kravet i KL på särskild protokollföring att exklusivt reglera hur beslut i dessa ärenden ska vara dokumenterade. Hur ett sådant protokoll ska vara utformat och hur det ska justeras får kommunen/landstinget själv bestämma. I förarbetena sägs att protokollen kan

inhålla allt från fullständiga beslut med motivering till enbart en förteckning över att beslut har fattas i vissa uppräknade ärenden.¹¹

Automatiserat individuellt beslutsfattande enligt dataskyddsförordningen

En väsentlig förutsättning för möjligheten att kunna fatta automatiserade beslut i den offentliga förvaltningen som inte kommenteras i propositionen till FL är att lagen inte får komma i konflikt med EU:s dataskyddsförordning (GDPR) som gäller i alla medlemsländer från den 25/5 2018. GDPR, som är en integritetsskyddslagstiftning vars syfte är att skydda enskilda individers personuppgifter, innehåller bl a bestämmelser som tar sikte på automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering¹². I artikel 22, 1 p. stadgas att *”Den registrerade ska ha rätt att inte bli föremål för ett beslut som enbart grundar sig på automatiserad behandling, inbegripet profilering, vilket har rättsliga följder för honom /hennes eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne.* Bestämmelsen innebär i praktiken ett slags förbud. Artikel 22 gäller både i myndigheters beslutsfattande och beslutsfattande i privat sektor hos företag och organisationer. Bestämmelsens formulering har varit föremål för diskussioner, bl a om kravet på profilering ska ses som ett nödvändigt rekvisit för att bestämmelsen o h t ska vara tillämplig eller om bestämmelsen också omfattar automatiserat beslutsfattande utan profilering och om profilering bara är ett exempel på ett moment bland andra som kan ingå som del i ett automatiserat beslutsförfarande.

Bestämmelsen får tolkas som att den gäller ett beslutsförfarande hos den personuppgiftsansvarige, som är helt och hållet automatiserat och som leder fram till ett automatiserat beslut. Bestämmelsen är dubbeltydig och skälen i förordningen ger inget entydigt svar, men med stöd av Artikel 29 -gruppens vägledning kring automatiserade beslut och uttalanden i betänkandet *”Juridik som stöd för förvaltningens digitalisering SOU 2018:25”* gör vi bedömningen att bestämmelsen ska tolkas som att den gäller automatiserat beslutsfattande som grundar sig helt på en automatiserad hantering av uppgifter, och där profilering är en typ av behandling som kan ingå men är inte nödvändigt för att bestämmelsen ska gälla¹³.

I artikel 4 i GDPR **definieras profilering** som varje form av automatisk behandling av personuppgifter som består i att dessa personuppgifter används för att bedöma vissa personliga egenskaper hos en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga denna persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga

¹¹ Prop 2016/17:171. S. 212

¹² Den engelska språkversionen talar om “Automated individual decision-making, including profiling”

¹³ Article 29 Data Protection working party “Guidelines on Automated individual decision-making and Profiling for the purposes of Regulation 2016/679”, sid 6-8. Artikel 29-gruppen kommer i och med ikraftträdandet av GDPR att omvandlas till den europeiska dataskyddsstyrelse som ska inrättas enligt förordningen.

preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar. I en vägledning daterad 2017-10-03 från de europeiska dataskyddsmyndigheternas samarbetsgrupp (artikel 29-gruppen) som behandlar automatiserat beslutsfattande och profilering, redogör gruppen för sina tolkningar av artikel 22 i GDPR¹⁴. Man säger där bl.a. att automatiserade beslut är beslut där ingen människa ö h t varit inblandad i beslutsfattandet. Automatiserade beslut kan göras med eller utan profilering men ofta hänger de ihop i ett och samma förfarande.

Självklart har bestämmelsen stor betydelse för utrymmet att i den svenska offentliga förvaltningen använda sig av automatiserade beslut.

I artikel 22.2 görs ett undantag från förbudet, nämligen om beslutet är tillåtet enligt unionsrätten eller medlemsstatens nationella rätt, i vilken det också ska fastställas lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen. Alltså i den nationella lagstiftning där ett automatiserat beslutsfattande tillåts. Sverige har genom åren haft olika speciallagstiftningar, bl.a. lag om trängselskatt där lagstiftaren bestämt att automatiserat beslutsförfarande ska gälla i en viss ärendegrupp och bestämt ramarna kring detta. Dessa är tillkomna före GDPR. När propositionen till FL lämnades så var däremot GDPR beslutad. Den svenske lagstiftaren hade kunnat uttala sig i frågan om hur FL förhåller sig till artikel 22, men den frågan behandlas inte i propositionen.

Hur ska man se på förhållandet mellan förbudet mot automatiserade beslut i artikel 22 GDPR och 28 § förvaltningslagen. Ska den bestämmelsen ses som ett sådant nationellt undantag där lagstiftaren generellt tillåtit automatiserat beslutsfattande generellt i hela den statliga förvaltningen och genom att lägga in bestämmelsen i FL också anses ha tagit ställning till frågorna om lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter och berättigade intressen?

I betänkandet Juridik som stöd för förvaltningens digitalisering SOU 2018: 25 görs följande tolkning på sid 172: *”Det saknas förarbetsuttalanden som anger hur bestämmelsen i FL om att beslut får fattas automatiserat förhåller sig till dataskyddsförordningen. Mot bakgrund av regeringens tydliga avsikt att skapa bättre förutsättningar för en fortsatt utveckling av den digitala förvaltningen bedömer vi dock att det uttalade stödet för automatiserat beslutsfattande i FL som utgångspunkt borde innebära att automatiserat beslutsfattande inom förvaltningen ska anses tillåtet enligt dataskyddsförordningen”*¹⁵.

Inom eSams rättsliga expertgrupp har tagits fram ”Rättsligt uttalande om automatiserade beslut”. I detta görs tolkningen att 28 § FL utgör ett sådant nationellt undantag från artikel 22.2 i vilket lagstiftaren tagit hänsyn till frågan om lämpliga skyddsåtgärder: *”Undantag från rättigheten att inte bli föremål för*

¹⁴ Guidelines on Automated individual decision-making and Profiling for the purposes of Regulation 2016/679, sid 7.

¹⁵ SOU 2018:25, sid 172

automatiserat individuellt beslutsfattande gäller för beslut som tillåts enligt nationell rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av och som fastställer lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen. Den nya förvaltningslagen innehåller bestämmelser om kommunikation och rätt att lämna uppgifter muntligen, rätt till omprövning och rätt till överklagande. Därutöver finns även generella krav på legalitet, objektivitet och proportionalitet.

Enligt eSams bedömning får därmed de generellt tillämpliga bestämmelserna i den nya förvaltningslagen anses innefatta sådana lämpliga skyddsåtgärder för den registrerade att automatiserade beslut får fattas när de faller inom ramen för förvaltningslagens tillämpningsområde och är överklagbara”¹⁶

”

Om man jämför lagtexten i 28 § FL med artikel 22.2 i GDPR så kan man klart argumentera för att Sverige genom 28 § FL har gjort ett sådant tillåtet undantag i nationell rätt och att frågan om lämpliga skyddsåtgärder hanteras genom denna lagstiftning. En invändning skulle kunna vara att de skyddsintressen som ligger bakom GDPR inte är helt och hållet desamma som de rättskyddsintressen som ligger till grund för FL. I propositionen till FL gjordes inga uttalanden om förhållandet mellan artikel 22 i GDPR och 28 § FL, men oavsett detta så måste FL tolkas utifrån det lagliga utrymme för nationella undantag som ges i art 22.2. Vår bedömning är därför att den svenska lagstiftaren genom 28 § FL har gjort ett sådant undantag som möjliggjort automatiserade beslut i den offentliga förvaltningen och samtidigt sört för att de skyddsintressen för den enskilde registrerade som ska tas tillvara vid sådant undantag tillgodoses genom FL i stort.

Om 28 § FL inte gäller vid beslutsfattande i kommuner och landsting så gäller inte heller för dessa något nationellt undantag från artikel 22 i GDPR såvitt avser automatiserat beslutsfattande. Detta är ytterligare ett starkt skäl för att snarast få till stånd en lagändring i KL som möjliggör automatiserat beslutsfattande i kommuner och landsting.

Sveriges Kommuner och Landsting

Vesna Jovic

VD

Jenny Birkestad
Direktör digitalisering

Germund Persson
Direktör juridik

¹⁶

<http://www.esamverka.se/download/18.1d63d1d4162d1fa77f4264b/1523951705890/Ra%CC%88ttsligt%20uttalande%20art%2022%20autobeslut.pdf>